

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en patentindehaver på grundlag af et patent, der beskytter en nyskabende aktiv ingrediens, og en tilladelse til markedsføring af et lægemiddel, der indeholder denne ingrediens som eneste aktive ingrediens, allerede for denne aktive ingrediens har opnået et supplerende beskyttelsescertifikat, som gør det muligt for denne patentindehaver at gøre indsigelse mod anvendelse af den nævnte aktive ingrediens, alene eller i sammensætning med andre aktive ingredienser, skal artikel 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler fortolkes således, at den er til hinder for, at indehaveren af dette patent og på grundlag heraf, men med en senere tildelt tilladelse til markedsføring af et andet lægemiddel, der indeholder den nævnte aktive ingrediens i sammensætning med en anden aktiv ingrediens, der ikke som sådan er beskyttet af det nævnte patent, opnår et andet supplerende beskyttelsescertifikat, der omfatter denne sammensætning af aktive ingredienser.

(¹) EUT C 389 af 15.12.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. december 2013 — Rivella International AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

(Sag C-445/12 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »BASKAYA« — indsigelse — bilateral aftale — tredjelandets område — udtrykket »reel brug«)

(2014/C 52/31)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Rivella International AG (ved Rechtsanwalt C. Spintig)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 12. juli 2012 i sag T-170/11, Rivella International mod KHIM — Baskaya di Baskaya Alim (BASKAYA), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. januar 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 534/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Rivella International AG og Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas — risiko for forveksling mellem et figurtegn indeholdende ordbestandsdelen »BASKAYA« og et ældre internationalt figurmærke indeholdende ordbestand-

delen »Passaia« — tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1) — urigtig vurdering af indsigelsesundersøgelsen

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Rivella International AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 366 af 24.11.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. december 2013 — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd mod Inter-Zuid Transport BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Krefeld — Tyskland)

(Sag C-452/12) (¹)

(Samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 27, 33 og 71 — litispændens — anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser — CMR-konventionen om fragtaftaler ved international vejgodstransport — artikel 31, stk. 2 — regelkollision — regressøgsmål — negativt anerkendelsessøgsmål — negativt anerkendelsesdom)

(2014/C 52/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Krefeld

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd

Sagsøgt: Inter-Zuid Transport BV

Procesdeltager: DTC Surhuisterveen BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Krefeld — fortolkning af artikel 27 og 71 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Bruxelles I) (EFT 2001 L 12, s. 1) — forholdet til konventionen om fragtaftaler ved international godsbeholdning ad landevej (CMR) — regler for sameksistens — litispændens — forpligtelse til at fortolke artikel 31, stk. 2, i CMR i lyset af artikel 27 i Bruxelles I — forholdet mellem afsenderens eller modtagerens erstatningssøgsmål og transportørens anerkendelsessøgsmål med påstand om, at han ikke skal betale erstatning, eller, i givet fald, at han højst skal betale et maksimumsbeløb (»negativt anerkendelsessøgsmål«)